

[Kirkegaard]

se af et enfamilieshus uden for bygrænsen. Et sådant eksempel har vi lige haft i min kommune, og det eksempel viser tydeligt, hvor problematisk tingene kan udvikle sig, selv om sagen er meget enkel. Et flertal i kommunalbestyrelsen anbefaler landzonetilladelsen; amtet siger tilsvarende: Vi siger ja til denne her landzonetilladelse, men føjer så en betingelse til, som vi i kommunalbestyrelsen ikke kunne acceptere. Så måtte vi påklage sagen til Naturklagenævnet, som derefter sagde: Der skal slet ikke gives nogen tilladelse. Det ville vi selvfølgelig ikke finde os i, så vi måtte først ændre kommuneplanen og derefter udarbejde en lokalplan for området, og mange måneder senere kunne man så endelig gå i gang med opførelsen af dette parcelhus.

Det synes jeg da illustrerer ganske tydeligt, at det er en god ting, at disse sager bliver behandlet ét sted, og at beslutningen skal tages så tæt på borgerne som overhovedet muligt.

Miljøministeren (Svend Auken):

Amterne er også et led i det kommunale system. Amterne er folkevalgte organer. Amterne har vigtige opgaver, når det drejer sig om beskyttelsen af det åbne land, bortset fra zonenlovskompetencen. Det påhviler efter den naturbeskyttelseslov, som blev vedtaget under den tidligere regering med vores støtte, amterne at varetage beskyttelsen i henhold til naturbeskyttelsesloven.

Selv om man lagde disse sager over til kommunalbestyrelserne, ville der i 40 pct. af tilfældene også være tale om en parallel behandling i amterne. Disse sager er langt, langt tungere end de sager, hvor man kan sige, at der foregår en parallel behandling i kommuner og amter. Det, kommunerne tager sig af, er meget mere enkelt, f.eks. spørgsmål i henhold til bygge Lovgivningen, hvorimod de sager, amterne behandler i henhold til naturbeskyttelsesloven, er komplicerede sager.

Ved at lægge zonenlovskompetencen over til kommunerne opnår man ingen forenkling, men rent faktisk får man en betydelig omstændiggørelse af forvaltningen. Hvis man nemlig ændrer ved selve den opgavefordeling, der er, at det er amterne, der har beskyttelsesopgaven i forhold til det åbne land inden for landzoneområdet, ja, så lægger man netop op til omstændelig behandling, besværlig sagsbehandling og usikkerhed i forhold til borgerne.

Jeg tror, vi alle i vore partier kender kommunale røster, som siger det samme, som en række borgerlige ordførere har sagt her i dag, og på samme måde er jeg overbevist om, at forslagsstillernes partiers ordførere også kender partifæller i amterne, der synes, at den nuværende opdeling er ganske overordentlig fornuftig, og det må man respektere. Der er et gammelt ord, der siger, at dér, hvor man står politisk, bestemmes af, hvor man sidder, og det er der nok ikke noget helt forkert i heller, når vi ser på dette spørgsmål.

Jeg vil imidlertid allerede nu anfægte den påstand, at der administreres meget ufleksibelt i henhold til loven. Faktisk er det sådan, at langt hovedparten – så vidt jeg husker – af de zonenlovstilladelser, der søges, bevilges, og der er en fast indarbejdet praksis; og det giver, tror jeg, ikke anledning til de store vanskeligheder i praksis.

Når man endelig siger, at vi har en mængde landbrugsejendomme, mejerier, skoler osv., som ville være et vældig godt grundlag for erhvervsudbygningen i Danmark, så vil jeg alligevel stille det spørgsmål, om det er den rigtige måde at udbygge på. Det kan man gøre; forslagsstillerne ved, at vi har nogle regler, og hvis det drejer sig om mindre virksomheder, gives der næsten pr. automatik tilladelser på dette område. Når det drejer sig om større virksomheder eller virksomheder, som ekspanderer, står vi med meget komplicerede sager i praksis siden hen og også med den risiko, at den lokale planlægning med udbygning af erhvervsområder, som finder sted i alle kommuner, og hvor der er meget betydelig rummelighed i den kommunale planlægning, bliver tilsidesat.

Af alle de nævnte grunde: at forslaget vil føre til – efter min opfattelse – mere bureaukrati, mindre beskyttelse af det åbne land og en usikkerhed omkring den erhvervsudviklingsplanlægning, der foregår lokalt, tror jeg, det ville være en dårlig idé at gennemføre lovforslaget. For mig at se er der ingen underkendelse af kommunalbestyrelser i dette, der er kun en understregning af den opgavefordeling, der er mellem de forskellige instanser inden for planlægningen.

Og så vil jeg dog gerne sige til i hvert fald to af de tre forslagsstillere: Det er jo blevet et VKZ; hver gang vi snakker miljøpolitik, så er det jo altid VKZ, VKZ, VKZ hele tiden (*Røn-*